

Helsinki 17.10.1978

Lauri Oksanen
Riitankuja 1-3 H 68
00840 Helsinki 84

Tiedoksi: Lars Bäckström, Timo Nieminen

ALKEISKOULUTUKSEN HYPYKALUSTOSTA

Hyppytoiminta- ja turvallisuustoimikunta / LuKT antoi 26.03.1977 työryhmälle Oksanen - Kausalainen tehtäväksi selvittää alkeiskoulutuksen hypykalustoon liittyviä kysymyksiä. Toimikunta laati aiheesta esityksen "Alkeisvarjojen turvallisuuteen vaikuttavista tekijöistä" (22.09.1977).

Tehtyä paperia ei LuKT kuitenkaan katsonut riittäväksi, vaan katsoi tutkimuksen kaipaavan lisäselvityksiä seuraavista aiheista:

- kuvun irtipäästämismenetelmät
- barometrilaukaisimet
- apuvarjot
- siirtyminen tehokkaampaan varjokalustoon (tiedot, taidot, kokemus, jne).

Em. toimeksiannon perusteella lienee jonakin kauniina päivänä syytä jatkaa tutkimustoimintaa. Jatkohommalle esitän pohjustukseksi ynnä ajatusten suuntaamiseksi erilaisia aatoksia, kysymyksiä ja ehdotuksia - jotka kuitenkin ovat vain alustavia, hihasta ravistettuja mietelmiä aiheesta. Niitä voit vapaasti muokata, kumota ja täydentää sen mukaan, mikä parhaalle tuntuu.

Yritetään kehittää syksyn tai viimeistään talven aikana jonkinlaisia palavereja, joissa yritämme sorvata aiheesta työryhmän mietinnön LuKT:lle.

Ja sitten niitä mietelmiä (vast.):

1. Jo "valmiiksi" saatu aineisto (paperi 22.09.1977)

- kuitti edustaa vain osaa koko tutkimusalueesta
- koska siihen on saatu erilaisia kommentteja (LuKT, syyspaneeli, jne.), jotka ovat käyttökelpoisia, lienee syytä parantaa paperia huomioiden tehdyt (ja itse keksityt) parannusesitykset. Tältä osin paperi lienee syytä kirjoittaa uudelleen, ainakin eräiltä osin.
- korjattu versio liitetään lopulliseen työryhmän mietintöön sen yhtenä osana.

2. Kuvun irtipäästämismenetelmät

- vaikka toimeksiantomme edellyttääkin vain kaluston tutkimista, lienee silti syytä palauttaa mieliin myös koulutuspuoli. IH:n kuitissa TRG T 2-11 (24.04.1975) käsitellään varavarjon käyttöproseduurit eri tilanteissa ja erilaisella kalustolla. Paperi lienee käyttökelpoinen vaikeaselkoisuudestaan ja monimutkaisuudesta huolimatta. Tällä hetkellä kerhoissa käytetyille alkeiskalustoille ei ole olemassa muunlaisia käyttövaihtoehtoja, kuin em. tiedotteessa olevat. Kaikki muut systeemit edellyttävät nykyisen kaluston muuttamista tai täydentämistä.

Stevens Cutaway System

Tästä aiheesta on Lasse sorvannut paperin, joka sinulla lienee tallessa. Kuten muistamme SCS-järjestelmästä käydyistä keskusteluista, se ei suinkaan saanut varauksetonta kaikkien kansalaispiirien kannatusta (eikä ole sitä myöskään Ruotsissa eikä Norjassa saanut, tanskalaisilla ei ole kokemuksia).

Henkilökohtaisesti tykkään, että SCS alkaa olla jo hieman vanhentunut (joskin silti huomattavasti parempi, kuin nykyinen "ei-mittään-systeemi"). Mielestäni SCS voitaisiin korvata eräillä jäljempänä esittämilleni systeemeillä.

Jos SCS-järjestelmää käytetään, tulisi mielestäni varjossa olla mieluummin tarraolkalukot (tms.), jotka vähentävät takertumisriskiä (vertailukohteena 1½ shot).

SCS:n etuna on halpuus, helppo asennus ja järjestelmän yksinkertaisuus. Tarvittavat lisäosat tavanomaiseen alkeisvarjoon ovat:

- apuvarjo varavarjoon
- tarraolkalukot (vast.)
- varavarjon pakkolaukaisuhihna
- yhdyshihna päävarjon kantohihnojen väliin.

Tarraolkalukot voidaan, joskaan tämä ei sovellu nykyiseen ylijäämäkalustoon, korvata uusissa reppumalleissa (joita ulkomailla jo käytetään alkeishypyillä) esim. 3-rengasluukoilla. Selvittämättä kuitenkin on, miten hyvin ja millaisin muutoksinkin tämän tyyppiset reppu / valjasviritelmät soveltuvat esim. naruhyppille. Tässäpä onkin mietinnän arvoinen vaihtoehto.

Upouusi kuvunpäästösystemi

Nimeä en tiedä, mutta Lassella on jonkinlainen brosyryri "laitteesta" (laittaneen esitteen laajempaankin jakeluun).

Systeemissä on päävarjon irtipäästöä ja varavarjon laukaisua varten yksi kahva, josta molemmat toiminnot tapahtuvat.

Tietyvästi järjestelmä toimii seuraavasti:

- kun vajaatoiminta ilmenee, vedetään kahvasta "yhden pykälän verran", jolloin päävarjo lähtee taivaalle
- vetoa jatketaan "toisen pykälän verran", jolloin varavarjo aukeaa
- systeemissä on tietämäni mukaan myös mahdollisuus avata varavarjo tavanomaiseen tapaan kahvasta, päästämättä päävarjon kupua (vrt. totaalinen vajaatoiminta).

Sekä tässä että SCS-järjestelmässä on kuitenkin aina kaksi vaihtoehtoa vajaatoiminnan jälkeen: joko päästetään kupu, jolloin varavarjo avautuu tai avataan varavarjo ilman cutawaytä (totaalinen). Toisaalta: sotkeutumiskilpi vähenee oleellisesti, kuten systeemien tarkoituksin on.

Pohdinnan arvoinen asia kuitenkin on, onko näistä vaihtoehtoista kuitenkin toinen liikaa: nykyisen käytännön mukaan varavarjoa joko käytetään tai sitten ei, eli vajaatoiminnan sattuessa on mietittävä vain yksi todellinen vaihtoehto (suoritustavoissa tosin on pieniä tilanteen laadun edellyttämiä vivahde-eroja). Käytännössä olemme nähneet, että tämä yksikin vaihtoehto saattaa joskus olla liikaa: valinnan vaikeus.

Lähtökohtana tulisi olla mahdollisimman yksinkertaisen systeemin käyttöönotto.

Muut kuvunpäästömenetelmät?

- onko niitä? Järjellisiä, yksinkertaisia ja toimintavarmoja?

3. Barometrilaukaisimet

Tästä aiheesta on LuKT antanut Lasselle tehtäväksi laatia analyysin. Sitä ei vielä ole näkynyt, mutta toivossa on hyvä elää. Jos jonain kauniina päivänä sellaisen saamme, tulemme käyttämään sitä häikäilemättä hyväksemme. Jotain kuitenkin jo tälläkin hetkellä tiedämme. Jäljempänä näistä kommentteja.

Kap 3 / PPK-U

Laite on auttamattomasti vanhentunut, mutta niin kauan kun niitä vielä on, ovat ne toki tyhjää parempia (ei paljoa). Kerhoja tulisi painostaa hankkimaan paremmin vaatimuksia vastaavia välineitä tilalle.

Kapista toki löytyy hyviäkin puolia:

- suhteellisen helppo asentaa; varjoon tarvitaan vain vähäisiä muutoksia
- säännöllisesti tarkastettuna ja huollettuna, ohjeiden mukaan käytettynä suhteellisen luotettava

Heikkouksia välineestä sitten löytyykin enemmän:

- käytännössä asennettavissa vain päävarjoon, sillä oppilaat tuskin muistaisivat laittaa varavarjon asennetun Kapin sokkaa paikalleen päävarjon auettua. Tämän todennäköinen seuraus olisi suuri määrä sotkeutuneita pää- ja varavarjoja.
- Em. syystä suurin riskiryhmä ajateltaessa hätätilannetta (vajaatoiminta), ensimmäisten naruhyppyjen suorittajat, ovat tällä hetkellä (kun ainoa barometrilaukaisin on Kap) ilman minkäänlaista "varmuusesinettä".

Kokemus on valitettavasti opettanut, ettei siihen varavarjon kahvan vetoon ole aina luottamista

- kallis ja hankala huoltaa. Muutaman huollon hinnalla hankkii jo uuden aparaatin
- liikkuvien osien (kellokoneisto, yms) suuresta määrästä johtuen arka kolhaisuille.

Sentinel 2000

Tästä laitteesta saadut tiedot ovat kovin ristiriitaisia tai sitten on kyseessä Sentinelin vanhemmasta mallista saadut kokemukset.

- USA:ssa laitetta tunnutaan pitävän ilmeisen hyvänä
- Ruotsissa ovat Sentinelistä saadut kokemukset olleet huonoja. Periaatteessa systeemi on ihan ok, mutta tekniikassa on ruotsalaisten kertoman mukaan ilmennyt laitteen käyttötarkoituksen huomioden hämmästyttäviä vikoja. Heidän mielestään laite on teknisesti ala-arvoinen (kts. "Laskuvarjourheilu 1/78, Pohjoismainen laskuvarjokokous").
- selvittämättä valitettavasti on jäänyt, onko ruotsalaisilla käytössään juuri Sentinel 2000 tai sen aikaisempi versio (luultavasti kuitenkin 2000).
- toivottavasti Lasse tutkistelee laatimassaan esityksessä syitä ruotsalaisten huonoon käsitykseen.

Hitek

Voipi olla kiinnostavakin väkine, mutta ainakaan minä entiedä siitä mitään.

FXC 12 000

Periaatteessa laite tuntuu ja näyttää hyvältä. Se vain ei Suomessa ole suostunut toimimaan käyttöohjeen lupaamalla tavalla.

- vehjettä on yritetty tutkia sekä ilmavoimien varikolla että LJK:ssa. Koska riittävän tarkat ohjeet puuttuivat, ei maanaino-kaista koekappaletta ole voitu purkaa ja tutkia vajaatoimisuuden syitä. Valmistajatehtaalta on tiettävästi lähetetty asiasta kysely, joten ollaanpa kuulolla.

Tyypiltään ja toiminnoiltaan (esitetietojen mukaan) laitteen tuntuu olevan markkinoiden parhaasta päästä. Oleellisimmat erot Kapiin verrattuna ovat:

- kiinnitettävissä (tähän suunniteltu) varavarjoon - tämä mahdollistaa käytön naruhyppyillä
- toimii automaattisesti ja vain silloin, kun päävarjossa on merkittävä vajaatoiminta
- ei edellytä sokkien (tms) muistamista hypyn aikana (kuten varavarjoon asennettu Kap 3/PPK-U tai vanha Sentinel)
- tietävästi helppo ja halpa huoltaa, tarkastaa ja pitää kunnossa

Huonojakin puolia löytyy, joskaan ei välttämättä juuri itse laitteesta johtuvia:

- näyttöä luotettavuudesta ei ole. Meillä piipahtanut väline oli kovin huono esimerkki
- käytännön kokemukset puuttuvat, samoin riittävät teknilliset tiedot (ne puuttuvat tosin muiltakin länsimaisilta barometrilaukaisimilta)

Muut barometrilaukaisimet

Onko tietoa??

4. Apuvarjot

- tietoa puuttuu. IH:sta pyritään saamaan tietoja apuvarjojen osuudesta ilmenneisiin vaaratilanteisiin.
- määräykset ovat mielestäni tällä hetkellä ajan tasalla. Jousivoimaa koskevaa paperia on kritisoitu voimakkaastikin, mutta mielestäni perusteettomasti.
- käsitykseni mukaan apuvarjokalusto on kerhoissa tällä hetkellä luokkaa tyydyttävä. Lienee aika paljon (liikaa) sellaisia juuri ja juuri tarkastuksen läpäiseviä
- eräät kerhot käyttävät alkeisvarjoissaan "Hot Dog" apuvarjoja, jota on pidettävä hyvänä ratkaisuna. Väline ilmeisesti vaikuttaa merkittävästi turbolenssiä ehkäisevästi. "Hodar" toimii ja soveltuu erinomaisesti sekä naru- että itseaukaisuhypyille.
- "Grabberia" en pidä aivan "Hodarin" veroisena, sillä sen jousi ei ole muodoltaan paras mahdollinen (voi kääntyä tai taipua pahaan asentoon repussa)
- olisinpa melkein valmis vaatimaan pitkän ja voimakasjousisen apuvarjon (vrt. Hot Dog) edellyttämistä pakollisena ainakin lyhyillä vapailla (siihen saakka, kunnes oppilas alkaa hallita vapaata pudotusta ja pystyy tarvittaessa jo tekemään jotain turbolenssille. Olisko 20 sekuntia mitään??). Myöskin naruhyppyillä nykyisen apuvarjon ulosvetäjän lisäksi käytettävällä "superhyppääjällä" olisi varmasti merkitystä turvallisuuden lisääjänä (pyrittäessä "varmuuden maksimointiin").
- voimakkaiden apuvarjojen käytössä tulisi kuitenkin huomioida eräs Korhosen Jorman aikanaan esiin tuoma seikka. Repun ja apuvarjon jousen voimakkuuden tulisi olla jonkinlaisessa suhteessa keskenään: kovin väljässä repussa saattaa "liian voimakas" jousi vääntyä sellaiselle mutkalle, että se ei pääse sieltä ponnahtamaan vapaasti suoraan ylöspäin - pois turbolenssialueelta (em. tulee kyseeseen lähinnä itseaukaisuilla, jolloin ei ole apuvarjon liikkeelle lähtöä auttavaa lisäjärjestelmää). Miten tällaisen jousivoiman ja repun epäsuhdan sitten muotoilisi selkeään muotoon opiksi tai ohjeeksi kansalle, ei liene kuitenkaan ihan helppoa. Paitsi jos ajatuksen vastaanottajalla on riittävästi tervettä järkeä (aina ei valitettavasti näytä olevan).
- kädestä päästettäviä apuvarjoja en pidä hyvinä oppilaskäytössä. Väline sinällään on erinomainen - oikein käytettynä. Se kuitenkin edellyttää hyvää vapaan pudotuksen ja erityisesti laukaisuasennon hallintaa
- tuleeko muuta mieleen apuvarjoista????
- apuvarjo varavarjossa ?

5. Siirtyminen tehokkaampaan varjokalustoon

- jatkokoulutusohjelma (Ohje 1.2., 24.03.1976) sijoittaa teho-varjokalustoon siirtymisen tapahtuvaksi hyppyharjoituksen n:o 8 yhteydessä (2 ensimmäistä 20-sekuntista). IH:n määräyksissä ei missään kohdin oteta asiaan kantaa, ellei nyt sitten huomioida sitä, että jatkokoulutusohjelma on IH:n hyväksymä, ja ilmeisesti kaikki kerhot käyttävät ko. ohjelmaa (joillakin tosin pienin poikkeuksin).
- kuten olemme kuulleet ja myös itse kokeilleet, ei standardi-PC:n käytölle vaikkapa pakkolaukaisuvarjona ole mitään teknisiä esteitä.
- Papillionissa ja PC Competitionissa esiintyy varjon rakenteesta johtuen varsin usein etuhelman sisäänjäämistä. Tämä hommelo yleensä korjaantuu itsestään, mutta saattaa joskus aiheuttaa ylimääräisiä toimenpiteitä. Jos etuhelmaongelman kanssa samanaikaisesti esiintyy esim. kierrettä, saattaa tilanteen selviäminen aiheuttaa tarpeetonta (ja vaarallista) paniikkia kokemattomalle hypääjälle.
Em. syistä johtuen pidän ensimmäisillä PC-hypyillä yleensä parempana (riippuen tietysti onko henkilöllä 2 vai 82 hypyä ennestään) käyttää Mk ykköstä tai kakkosta. Viimeksi mainittu on rauhallisuutensa (vrt. laiska lehmä) vuoksi paras oppilas-PC, joskaan erot ykkösen kanssa eivät ole suuria.
- onko em. seikoilla käytännön merkitystä määritettäessä mahdollisesti nykyistä alhaisempia (vrt. jatkokoulutusohjelma) rajoja PC-tyyppeihin siirtymiselle?
- LjK on kokeillut PC:tä ensimmäisestä itseaukaisusta lähtien (edeltävät hyppy ohjattavilla alkeisvarjoilla). Laitisen Hannun mukaan varjon käsittelyn (lähiinä ohjaus) kannalta systeemi on käyttökelpoinen, joskin sen onnistumisen edellytyksenä on tehokas koulutus ennakolta (ja alkeisvarjon ohjauskokemus) sekä ohjausvaiheen johtaminen maasta (ämyreillä). Kokeilun aikana esiintyi jonkin verran tavallista enemmän nilkkavaurioita, mutta ei ole selvää näyttöä, johtuiko tämä juuri PC-kaluston käytöstä.
- LjK luopui kokeilusta ja siirtyi nykyisen jatkokoulutusohjelman noudattamiseen. Syinä mm. seuraavat:
  - + teho-varjon vajaatoiminnat useimmiten edellyttävät kuvun irroitusta, sillä kokemusten ja nähdyn perusteella on havaittu, että varavarjon heitto PC:n rinnalle ei läheskään aina onnistu
  - + kuvun irroitus vähäisellä hypykokemuksella tuntuu huimalta ajatukselta.Kokeilun aikana ei LjK:ssa ilmennyt negatiivisia kokemuksia (ellei oteta lukuun mainittuja nilkkavammoja). Systeemistä luovuttiin pelkän em. asioiden harkinnan vuoksi.
- muualla maailmassa PC:tä on käytetty menestyksellä jo ensimmäisillä hypyillä. Tiedossa ei kuitenkaan ole, onko tällöin käytetty erityisiä apuvälineitä (radiot, maasta annettavat muut ohjausohjeet, jne).
- ohjauskoulutus on mielestäni yksi kerhoissa heikoimmin hoidettu koulutuksen osa (aihe on kovin vaikea opettaa muutoin, kuin hyvin teoreettisena asiana).
Olen myös ollut havaitsevinani merkittäviä puutteita maakoulutajien käytössä maalialueella (viimeiset ohjausohjeet, jne). Tässä valossa katson, että ilman erityisiä apuvälineitä (niistä jäljempänä) ei liene syytä laskea PC-rajaa kovin alas.

- karkeat rajat tehokkaampaan varjokalustoon (tehoarjot) voisivat olla esim. seuraavat:
  - + hallitaan vapaa ja aukaisu kohtalaisesti (ei enää säännöllisiä "kupruja" laukaisuissa)
  - + vapaata n. 10 - 15 sek (ollaan jo hieman saatu tottumusta ja varmuutta)
  - + hallitaan ohjaustekniikka alkeisaukkovarjoilla (esim: hallittu ja rauhallinen ohjaustyöskentely, ei enää äkkinäisiä kувидта, päästään jo säännöllisesti vähintään 50 - 100 metrin etäisyydelle maalista)
  - + on saatu koulutusta tehoarjotien erityispiirteistä (pakkaus-koulutus, yleinen teoria ja koe, erityisaiheet: vajaatoiminat ja ohjaus)
- edellä esitetty on yksi esimerkki mahdollisista vaatimuksista. Toinen kysymys sitten on, onko oppilas ennen PC-hyppyjä koulutettava päästämään kupu vajaatoiminan esiintyessä, kuten on jatkokoulutusohjelman henki. Käytännössä tätä henkeä ei käsitykseni mukaan kuitenkaan ainakaan kaikissa kerhoissa noudateta. Kuvun päästö oppilasvaiheessa sätäpaitsi edellyttää (TRG T 2-11) varavarjotien asennetun barometrilaukaisimen käyttöä. Tällaisia barolaukaisimia ei meillä kuitenkaan vielä ole käytössä yhtään kappaletta.
- ko. aiheen kohdalla myönnän olevani jonkin verran konservatiivi. Jos kuitenkin saadaan tietoja merkittävän positiivisista tuloksista kerhoista (tietävästi joissakin kerhoissa on PC otettu käyttöön hyvinkin aikaisessa vaiheessa), on minulla vara antaa periksi. Positiiviseksi ei kokemuksia kuitenkaan vielä tee se, että joku on joskus selvinnyt esim. jo naruhyppövaiheessa suorituksesta PC-loikasta vammoitta.

6. Muuta alkeiskoulutuksessa käytettävää kalustoa

LuKT:n toimeksianto työryhmälle rajoittui tämän paperin alussa esitetty luetteloon. Aihetta pyöritellessäni tuli kuitenkin mieleeni eräitä muitakin hypyn aikana käytettäviä apuvälineitä ja -laitteita. Koska näillä systeemeillä on selvä kytkentä tiettyihin työryhmän toimeksiantoon liittyviin kohteisiin, en malta olla laittamatta näitäkin paperille.

Radiokaluston käyttö hyppykoulutuksessa

- Kajaanissa (KaiLK) on parhaillaan menossa kokeilu, jossa tutkitaan radion käyttöä hypyn (hyppääjän) johtamisessa
- poikain systeemissä hyppääjällä on vastaanotin (kuuloke kypärässä) ja maassa olevalla kouluttajalla lähetin. Kyseessä on siis yksipuolinen maasta-ilmaan lähetys (mielestäni aivan riittävä)
- kokeilut Kajaanissa ovat vielä keskeneräiset, joten yksityiskohtia ei ole käytettävissä
- vaikka asia ei nyt suoranaisesti tähän asiaan kuulukaan, todettakoon että KaiLK tulee anomaan SIL:ltä rahallista tukea koeprojektin toteutukseen (osaa kustannuksista). Henkilökohtaisesti toivon, että voisimme tukea antaa. Asia on turvallisuuden kannalta siksi tärkeä (varavarjon käyttö, ohjaaminen, maahantulo).
- USA:ssa on useissa hyppykeskuksissa käytetty systeemiä hyvällä menestyksellä, joskin valitettavasti tietoja saavutetuista tuloksista kaipaisi enemmän
- jos tällaista laitetta käytetään, se ei kuitenkaan saa johtaa koulutuksesta tinkimiseen, vaan sitä tulee käyttää ainoastaan apuvälineenä. Sen varaan ei saa mitään jättää yksinomaan, sillä joskus sekin saattaa mennä epäkuuntoon.

Ohjausopaste

- radiota halvempi mutta myös käyttömahdollisuuksiltaan rajoitettumpi apuväline on kääntyvä suuntanuoli maalialueella. Nuolta

- kääntämällä osoitetaan ilmassa olevalle oppilaalle, mihin suuntaan hänen kulloinkin tulee ohjata varjoaan
- systeemi on erittäin halpa: tarvitaan vain maahan lyöty tappi akseliksi, vähän lautaa tai jotain levyä ja hieman kirkasväristä maalia
  - systeemiä voi vielä monipuolistaa lisäämällä pari saranaa, joiden avulla voidaan 'ohjausnuolen' muotoa muuttaa ja siten antaa merkkejä koneeseen jo ennen hyppyä (vrt. Sporting Coden merkinantovaihtoehdot)
  - systeemi soveltuu tietenkin vain ohjauskoulutukseen

Muuta aiheeseen liittyvää

- automaattilaukaisijoista (barometri-) on ajatelmien herättämiseksi liitetty oheen kopio "307 Years of Experience with Automatic Openers" (Parachutist/June 1978, ss.46-47)
- toinen kopio "Time for New Technology for Students" (Parachutist/May 1978, ss. 31-33, 41) käsittelee yleistä filosofiaa oppilaskalustosta
- uutta oppilasvarjotekniikkaa ynnä samalla myös filosofisia pohdintoja aiheesta käsittelee mukaan liitetty kopio "The Next Student Canopy" (Parachutist/August 1978, ss. 35-36)

Paljon olen aikaa ja paperia haaskannut aiheen kimpussa. Suurelta osin käsittelemäni aiheet ovat jo vanhoja ja ennalta tiedossa. Koska en näistä kuitenkaan ole missään nähnyt yhtenäistä esitystä, katsoin tarpeelliseksi pinota näitä hommeleita jonkinlaiseen järjestykseen. Aihe on laajuudeltaan suorastaan helkkarinmoinen - myöskin merkitykseltään, vaikkakaan meillä eikä ilmeisesti muuallakaan tunnuta ymmärtävän alan vakavuutta. Runsaasta paperin ja ajan käytöstä huolimatta esitykseni on vain pintaraapaisu aiheeseen.

Edellä mainittuun liittyen tuli mieleeni ajatus: näinköhän pitäisi matkustaa johonkin sopivaan paikkaan (esim. USA, tms) pelkästään tutustumaan alkeiskalustoon ja samalla myös koulutusmenetelmiin (tietojen hankkiminen paikallisesta liitosta sekä tutustuminen johonkin suureen hyppykeskukseen)?

Aiheeseen syventymisen pohjalta ei voi päätyä muunlaisiin tuloksiin / johtopäätelmiin, kuin mitä J. Scott Hamilton USPA:n koulutus- ja turvallisuuskomiteasta: kokeneille hyppääjille kyllä kehitellään uusia, toinen toistaan parempia hyppyvälineitä, samalla suurimman riskiryhmän - oppilaiden - kaluston kehittäminen on unohdettu miltei täysin.

Edelliseen liittyen: on kyllä kerhoilla moraalissakin vikaa, kun juuri oppilaat laitetaan hyppäämään antiikkisella, heikoimmalla kalustolla mitä kerhoista löytyy. Koska juuri he tarvitsisivat puutteellisten tietojensa ja taitojensa kompensoimiseksi mahdollisimman hyvät ja turvalliset välineet, tuntuu asian tila kerrassaan moraalittomalta. On toki selvää, ettei kalustoa uusita päivässä eikä kahdessa. Vaan kun kerhoissa ei edes näytetä harkitsevan asiaa. Ei vissiin ole edes huomattu vallitsevaa epäkohtaa???

Toivottavasti edes jotain ajatuksia on virinnyt laatimastani sekavasta ajatuskokoelmasta. Eiköhän tässä lähitulevaisuudessa pienen kypsyttyä jälkeä paneuduta asiaan käytännön tasolla ja ruveta miettimään esitykseni pohjalta aiheen muotoilua konkreettiseen muotoon, soveliaaksi analyysiksi ja toimenpide-ehdotukseksi LuKT:lle.

Toivottavasti et peljästynyt kuittini pituutta, vaan jaksoit kahlata sen läpi (ja jaksat vielä pari kertaa uudelleen). LuKT:lle laadittavan esityksen olen ajatellut tehdä varsin tiivistettyyn muotoon siten, että ensin lyhyesti analysoidaan kunkin aiheen kohdalta nykytilaa ja sitten tehdään lyhyt esitys aiheen vaatimista toimenpiteistä.

Palataan astialle lähitulevaisuudessa *Euro*